

bpost
PB-PP | B-30055
BELGIË(N) - BELGIQUE

Adventsconcert 4 december
Verslag intrede ds. Buzogány

DE PROTESTANTSE KERK VAN MARIA-HOREBEKE
VREES NIET
GY KLEIN
KUDDEKE!
LUC XII :32

Vlaamse Flambouw

Protestantse kerk Horebeke

VPKB Horebeke, Korsele 39 - 9667 Horebeke | V.U.: Gertjan Blokland, Woeringenstraat 32 - 9000 Gent | Abonnement: €22/jaar

Afgiftekantoor Gentbrugge
Tweemaandelijks
Erkenningsnr. P608588

Jaargang 60 – nr. 6
November-december

VOORWOORD

Beste lezers,

We heten Tihamér en Wilma van harte welkom in Horebeke.
In het kader van het project “Delen om te Versterken” is ds. Buzogány sinds begin oktober ook predikant van onze gemeente.
Een verslag over de installatiedienst lezen jullie verderop.

De agenda schijnt het meest gebruikte item in onze Flambouw te zijn.
Voor de muziekliefhebbers wil ik de aandacht vestigen op het adventsconcert op vrijdag 4 december. Vergeet je niet aan te melden, details staan in een apart artikeltje.

Alle andere activiteiten vinden jullie zoals gewoonlijk ook terug in die agenda.

Zo gaan we na een afsluiting van het kerkelijk jaar de adventstijd in. Hoopvol kunnen we uitkijken naar de lichtjes en naar het Licht tijdens de herfstdagen die almaar donkerder worden, tot aan Kerst.

Veel leesplezier toegewenst,
Gertjan Blokland

OVERDENKING

De hoop van Advent
Jesaja 43, 1-2

De weken voor Kerst hebben de kleur van Advent: paars. Het is de kleur van inkeer en bezinning, van ruimte maken en verwachten. Terwijl straten en huizen zich vullen met kerstlichtjes, nodigt Advent ons uit om ook even stil te worden. Waar verlangen wij naar? Wat houdt ons bezig? En hoeveel ruimte is er in ons leven om Christus te ontvangen?

Een bekend adventslied stelt die vraag heel persoonlijk: *Hoe zal ik U ontvangen?* Het is een vraag die wij ook dit jaar mogen meenemen. Misschien verlangen we naar rust, naar gezondheid of naar iemand die werkelijk naar ons luistert. Misschien hopen we op verzoening in onze familie, op meer verbondenheid in de gemeente of op vrede in een wereld waarin zoveel mensen moeten leven met angst en onzekerheid.
Met al die verlangens mogen we bij God komen. We hoeven ons verdriet niet eerst op te ruimen of ons geloof sterker voor te doen dan het is. Juist midden in ons kwetsbare bestaan klinkt zijn belofte: *'Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij!'* (Jesaja 43:1)

Deze woorden richt God tot zijn volk in een tijd van onzekerheid. Ook wij mogen er moed uit putten. God kent ons. Achter alles wat wij doen en moeten, achter onze zorgen en ons zwijgen, ziet Hij de mens die wij zijn.

Dat betekent niet dat alle moeilijkheden zomaar verdwijnen. De profeet spreekt over water waar mensen doorheen moeten en over vuur dat hen bedreigt. Maar midden in die beelden klinkt Gods toezegging dat Hij nabij blijft. Wij hoeven de weg niet alleen te gaan.

Dat is de hoop van Advent. God wacht niet tot onze wereld op orde is. In Jezus komt Hij ons tegemoet, midden in het gewone en soms zo moeilijke leven. Hij komt als een kind dat ontvangen wil worden. Zo dichtbij wil God zijn.

Ruimte maken voor Hem begint misschien heel eenvoudig. Met een ogenblik stilte. Met een gebed waarvoor we nauwelijks woorden vinden. Met aandacht voor iemand die gemakkelijk vergeten wordt. Een bezoek, een kaartje, een luisterend oor: het kunnen kleine openingen zijn waardoor zijn licht ons leven binnenvalt en verder schijnt naar anderen.

Daarbij mogen we ook zelf ontvangen. Wie moe is, hoeft niet altijd sterk te zijn. Wie eenzaam is, mag verlangen naar gezelschap. Wie verdriet draagt, hoeft dat verdriet niet te verbergen. Als gemeente mogen we elkaar dragen en telkens opnieuw ontdekken dat niemand over het hoofd gezien hoeft te worden.

Op de adventskrans wordt het licht week na week groter. Eerst één kaars, dan twee, dan drie en vier. Een klein vlammetje geeft nog geen licht aan de hele wereld, maar het verlicht wel de plek waar het brandt. Zo kan ook een klein gebaar van liefde voor iemand het verschil maken.
Ook in deze Advent van 2026 mogen wij hoopvol uitzien naar Kerst. Er is ruimte voor ons bij God, met alles wat wij meebrengen. Zijn liefde hangt niet af van een feestelijk huis, een volle tafel of een zorgeloos hart.
Christus komt om bij ons te wonen. Zijn aanwezigheid geeft moed voor vandaag en vertrouwen voor morgen. Daarom mogen we de komende weken tegemoetgaan met open handen en een verwachtingsvol hart.
Het licht groeit. De liefde krijgt ruimte. En waar wij ook gaan: God gaat met ons mee.

Een gezegende Advent en een hoopvol Kerstfeest gewenst.
Ds. Tihamér Buzogány

UIT DE KERKENRAAD

De kerkenraad vergaderde op 5 oktober.

Er was een hartelijk welkom voor ds. Tihamér Buzogàny, onze nieuwe predikant (50%). Over de intrededienst van 18 oktober is even gesproken, wat en hoe we dit zullen doen. Een liturgieblad zal door ds. Buzogàny opgesteld, gedrukt en meegenomen worden.
Na de dienst zal er een receptie aangeboden worden.

De in- en uitgaande post is besproken en ook het wel en wee is ter sprake gekomen.
In de Flambouw komt een vraag over dit gemeenteblad. Wat moet, mag erin en wat niet?
Ook zal een vraag opgesteld worden over wat we van de Bijbelstudie verwachten, wanneer mag deze doorgaan en waar?
Het stemmen met volmacht is ook weer besproken en ook dit komt de volgende keer terug.
In november komt Protestantse Solidariteit uitleg geven op de districtsvergadering in Gent, daarna misschien eens in onze gemeente.

De televisiedienst komt op tafel: deze moet zeer goed voorbereid worden. Hiervoor zullen de gemeenten van Ronse en Brabantdam ook uitgenodigd worden.

Op het einde van de vergadering is ds. Jelle Brouwer bedankt voor het bijstaan van onze gemeente in de vacante periode.

Bert Huijer, scriba

UIT DE BESTUURSRAAD

De bestuursraad kwam op 13/07, 24/08 en 28/09 bijeen.

Op 13/07 hadden we het uitsluitend over de treurbeuk en keken we o.a. terug op de reeds genomen maatregelen. De schade werd op 3 juni door de boomverzorger in kaart gebracht. Dezelfde dag werd alleen gewerkt rond veiligheid. Enkele dagen later werden de gesteltakken gedemonteerd, en het afgevallen hout verhakseld. De beuk werd tegen zonnebrand beschermd met een laag kalk.
Eind september werd de kroonverankering volledig vervangen om de stabiliteit te verzekeren.

Pilootproject “Delen om te versterken”
De financiële besprekingen tussen beide bestuursraden verliepen zeer vlot. Eind september werd de overeenkomst ondertekend.

Eind september hadden we een onderhoud met de burgerlijke gemeente (burgemeester, 2 schepenen en de ontvanger). We hebben ervoor gepleit om de kosten veroorzaakt door de treurbeuk binnen het lopende budget te kunnen plaatsen. De respons was positief.

Het onderhoud van het patrimonium zorgt steeds voor werk: zo werden tot tweemaal toe verstoppingen vastgesteld in de afvoerleidingen van de pastorie. Aan de hand van het grondplan van de afvoerbuizen zal nu onderzocht worden of er een structureel probleem is.

Op 18 oktober mochten we Ds. Tihamér in ons midden begroeten als nieuwe predikant. We wensen iedereen te bedanken die zich ingespannen heeft om er een fijne dag van te maken.

Collectes:

Juli:	€342,70	€63,12 (bijzondere collecte)
Aug:	€359,20	
Sept:	€391,2O	€72,50 (bijzondere collecte)

De bijzondere collectes gingen naar de Protestantse Solidariteit.
Dank aan de gulle schenkers.

Rita Custers
Namens de bestuursraad

ACTIVITEITEN

Adventsconcert
in het unieke kader van onze kerk

Wordt dit een traditie?

Vrijdag 4 december wordt weer een muzikale hoogdag voor wie houdt van buitengewoon mooie a capella muziek in onze Nieuwe Kerk, die voor de gelegenheid ingericht wordt als een kleine concertzaal. Met dank aan onze vrienden uit Nouvelles (bij Mons) krijgen we nu al voor de vierde keer een buitenlands ensemble op bezoek voor een bijzonder adventsconcert.

Hemelse klanken en melodieën uit Wenen

Het Oostenrijkse ensemble ***Vocalodie*** bestaat uit acht hoog geschoolde zangers, die met hun programma ‘Winterreise’ het publiek meenemen op een reis door verschillende muzikale

‘landschappen’. Wie meer wil ontdekken over het ensemble kan terecht op hun website https://vocalodie.at .

Hopelijk zijn er nog zitjes beschikbaar, als u deze Flambouw ontvangt. Contacteer zeker Willy Vanderhaegen.
Mail wi.vanderhaegen@skynet.be of bel hem: 0478 10 47 29.

Mocht er achteraf enig financieel overschot zijn, dan is dat bestemd voor het orgelfonds van de kerk.

Cornelis Blommaert

VERSLAG ACTIVITEITEN

Wat doen we met de opbrengst van het Geuzenfeest 2026?

Het Geuzenfeest 2026 ligt alweer een tijdje achter ons. Een uitgebreid verslag kon u lezen in de vorige editie van de *Flambouw*. In september vond de evaluatievergadering plaats. Zoals elk jaar werden alle activiteiten één voor één besproken en werd ook het financiële resultaat onder de loep genomen.

De opbrengst werd verdeeld over een aantal goede doelen. Meer concreet steunen we de volgende projecten:

Father Amal in India
In *Flambouw* nr. 3 kon u het verslag lezen van het bezoek van Fr. Amal aan Horebeke. Ik citeer uit dat verslag:
“… Het is voor de allerarmsten dat Amal zich dagelijks inzet. In zijn regio van Uttar Pradesh zijn er veel straatkinderen die proberen te overleven door afval te verzamelen en de bruikbare spullen te verkopen. Deze kinderen worden opgevangen en krijgen een warme maaltijd. Wie aanleg heeft om te studeren, kan naar school gaan. …”

Instituto de Mãos Dadas in Brazilië
In *Flambouw* nr. 2 kon u de bedankbrief van het Instituto de Mãos Dadas lezen. Hieronder vindt u een fragment uit die brief, vertaald uit het Portugees:
"… De fondsen werden gebruikt om meer dan 250 kinderen te ondersteunen. Ze dienden in het bijzonder om voedselonzekerheid tegen te gaan en ervoor te zorgen dat gezinnen die niet over de nodige middelen beschikken, toch toegang hebben tot melk en eiwitrijke voeding. …"

BiJeva:
Op de website van BiJeVa lezen we:
"BiJeVa helpt kinderen en gezinnen in kansarmoede in België, onder meer met voeding, kledij, schoenen, onderwijssteun en vakanties. Daarnaast biedt de organisatie ook een luisterend oor. Niet afstandelijk, maar dichtbij en menselijk."

Solidariteitsfonds Gaspard de Coligny school:
Dit is opgericht om ervoor te zorgen dat elk kind een gelijke kans krijgt om mee te gaan op meerdaagse uitstappen. Het fonds helpt financiële drempels voor gezinnen te verlagen zodat alle leerlingen kunnen deelnemen aan deze schoolactiviteiten.

De treurbeuk:
Over de toestand van de monumentale treurbeuk op ons kerkhof kon u lezen in de voorgaande Flambouw. Dat aan de bescherming en het onderhoud van de boom aanzienlijke kosten verbonden zijn is nog zwak uitgedrukt. Daarom hebben we besloten om ook een deel van deze kosten op ons te nemen.

Willy Vanderhaegen, namens de Geuzenfeest kernwerkgroep.

Delen om te versterken

Dominee Tihamér Buzogány feestelijk ingetreden

Op zondag 18 oktober werd dominee Tihamér Buzogány tijdens een druk bijgewoonde intrededienst aangesteld als ‘gedeelde’

Ds. Brouwer draagt de zorg voor de gemeente over aan ds. Buzogány

predikant van Horebeke. Naast zijn voltijdse opdracht in de gemeente Gent-Centrum of Brabantdam neemt hij er vanaf nu ook de herderlijke zorg voor het kleine kuddeke in Horebeke bij.

Na een relatief korte en intensieve voorbereidingsperiode kwamen de kerken- en bestuursraden van Gent en Horebeke, samen met de dominee vrij vlot tot goede afspraken. Zo heeft het project de beste kansen om te slagen. Dat Tihamér de gemeente op de Geuzenhoek goed kent én dat ook beide gemeenten mekaar al lang kennen en vertrouwen dank zij veelvuldige contacten, maakt het allemaal toch wel wat gemakkelijker.

Tijdens de intrededienst droeg consulent dominee Jelle Brouwer formeel de goede zorgen voor Horebeke over aan de ‘nieuwe’ predikant. Een hele ‘stoet’ gastsprekers bedankte en feliciteerde alle betrokken ‘partijen’ voor het werk, dat tijdens de lange vacaturetijd is verzet. Evenzeer drukten de sprekers de hoop uit dat deze vorm van gemeente en kerk zijn een mooie toekomst te wachten mag staan.

De receptie in de Oude Kerk bood de gelegenheid om uitvoerig bij te praten. De feestelijke aankleding en de overvloed aan lekkernijen – zowel ‘zoet’ als ‘zout’ – en drankjes gaven aan dat het voor onze gemeente een belangrijk moment was: we voelen ons

versterkt, gesterkt om de komende tijd weer een dynamische, verbindende kerkgemeenschap te vormen, waarin een brede waaier leden en sympathisanten een warme thuis vinden.

Cornelis Blommaert

AGENDA

Zondag 15 november	10.00 – NK
Voorganger	ds. C. Vonck
Kerkenraadslid	Henk
Organist	Hendrika
Vervoer	Rita
Koffie	Kristien
Vrijdag 20 november	14.30 – OK – Debora
Zondag 22 november	10.00 – NK- herdenking overleden gemeenteleden
Voorganger	Dhr. Sem Sokolowski
Kerkenraadslid	Gertjan
Organist	Bert
Vervoer	Henk
Koffie	Jovanka
Zondag 29 november	10.00 – NK – 1e Adventszondag
Voorganger	Dhr. A. van den Os
Kerkenraadslid	Wim
Organist	Liesbeth
Vervoer	Alex
Koffie	Ingrid

Zondag 6 december	10.00 – NK – 2e Adventszondag
Voorganger	ds. I. de Graaf
Kerkenraadslid	Lutgard
Organist	Sven
Vervoer	Gertjan
Koffie	Francine
Maandag 7 december	19.30 – OK - kerkenraad
Zondag 13 december	10.00 – NK – 3e Adventszondag viering Avondmaal
Voorganger	ds. T. Buzogany
Tweede collecte	Protestants Solidariteit
Kerkenraadslid	Bert
Organist	Hendrika
Vervoer	Rita
Koffie	Rita
Vrijdag 18 december	14.30 – OK – Debora
Zondag 20 december	10.00 – NK - 4e Adventszondag
Voorganger	ds. M. Loos
Kerkenraadslid	Henk
Organist	Liesbeth
Vervoer	Willy
Koffie	Marianne
Kerstdag 25 december	10.00 – NK- kerstfeest
Voorganger	Mevr. J. Van Weigand
Kerkenraadslid	Gertjan
Organist	Bert
Vervoer	Gertjan
Koffie	Angela

Zondag 3 januari	10.00 – NK
Voorganger	Dhr. B. Baelde
Kerkenraadslid	Bert
Organist	Sven
Vervoer	Rita
Koffie	Liesbeth
Maandag 4 januari	19.30 – OK – kerkenraad
Zondag 10 januari	10.00 – NK – Nieuwjaarsreceptie op ons 'kerkpleintje'
Voorganger	ds. T. Buzogany
Kerkenraadslid	Gertjan
Organist	Hendrika
Vervoer	Gertjan
Koffie	Liesbeth
Zondag 17 januari	10.00 – Oecumenische dienst in Ename
Voorgangers	Dhr. J. Remmery en Mevr. C. Vandenabeele
Kerkenraadslid	Lutgard
Vervoer	Lutgard

<u>Voorstelling van voorganger de heer A. van den Os</u>

Ik ben Arjan van den Os en 34 jaar, woonachtig in Harderwijk Nederland. Verloofd met Hélène. In het dagelijkse leven ben ik hoogleraar Nieuwe Testament aan de Theologische Universiteit in Apeldoorn. Ik geef onderwijs, doe onderzoek en heb nog allerlei taken. Via Niels Van Renterghem ben ik gevraagd om in Horebeke voor te gaan. Als Nederlander is de VPKB niet zo bekend terrein

voor mij, net als Horebeke, maar ik heb al veel goede verhalen gehoord. Ik zie uit naar onze ontmoeting rondom het Woord van onze God.

VARIA

Van A naar B: van <u>Amelberga</u> naar <u>Blommaert</u>

(Twee geloven op één kussen, daar slaapt de duivel tussen…)

Wandeling zondag 15 november 2026

Na de godsdienstoorlog van de 16e eeuw maakten zowel Mater als Korsele deel uit van de "Vlaamse Olijfberg", een schuilnaam gegeven aan zeven dorpen in de Vlaamse Ardennen waar een verborgen protestantse gemeenschap actief bleef. Maar Mater is ook het dorp van Sint-Amelberga. Terwijl het nabijgelegen Korsele tot in de 20ste eeuw een hechte protestantse gemeente bleef. Twee prachtige landelijke dorpen in de heuvels van de Vlaamse Ardennen. We vertellen je er alles over…

Vertrek van op het dorpsplein van Mater. Door het glooiende landschap trekken we naar de "Geuzen"-enclave Korsele en dan weer terug naar Mater.

De wandeling is 8,5 km lang.

Praktische info:
Samenkomst om 13.45 uur op het dorpsplein van Mater, Materplein Oudenaarde
Prijs: 8 euro (ter plaatse betalen).
Inschrijven is verplicht via info@gidsenvlaamseardennen.be of (0476) 56 78 40. Maximumaantal deelnemers: 25.

Alain Goublomme
Ommegangstraat 17, 9667 Horebeke
(0476) 35 29 29
www.gidsenvlaamseardennen.be
www.vlaamsemolens.com

Nieuws uit het district Oost- en West-Vlaanderen

Inmiddels is de herfst gearriveerd en kijken we stilaan al uit naar het begin van de Advent. De tijd wacht op niemand en ook het kerkelijk landschap van het district Oost- en West-Vlaanderen is in beweging. Er zijn positieve ontwikkelingen, maar er wachten ons steeds diverse uitdagingen.
De gemeenten Brugge en Oostende tasten af hoe ze de beoogde samenwerking op de beste manier vorm kunnen geven. Ze mogen alleszins uitkijken naar de komst van een stagiair, dhr. Leon Hooijer, vanaf 1 november 2026.
Op zondag 18 oktober werd ds. Tihamér Buzogány in een feestelijke viering bevestigd als dominee te Horebeke. Dit in het kader van het project *Delen om te versterken* van Gent-Brabantdam en Horebeke. De twee gemeenten delen voortaan één predikant en we wensen hen veel zegen qua samenwerking.

De gemeenten Denderleeuw en Aalst willen de reeds bestaande samenwerking bekrachtigen bij wijze van een fusie. Een dossier werd ingediend bij het Agentschap Binnenlands Bestuur en werd ondertussen “ontvankelijk” verklaard. Het proces gaat voort en de gemeenten wachten op verder advies van de juiste instanties.

De gemeenten Ieper en Roeselare denken ook al na over een mogelijke samenwerking en het beroepen van een gemeenschappelijke predikant.

De districtsvergadering van 7 november in de Rabotkerk te Gent zal deels in het teken staan van de synodevergadering op 14 en 15 november in Sint-Pieters-Woluwe. De heer Jan van Houwelingen het project *ProGen!* toelichten.
Op de eerste districtsvergadering van 2027 zullen we de eerste dimensie (*het Goede Nieuws delen*) bespreken van het Lab-Ora werkdomein *Een stralende kerk*.

Voor de vacante gemeenten in ons district blijft het vinden van een voorganger een uitdaging. Het is nergens meer evident. Toch betuigen we onze dank aan allen die meehelpen om de verantwoordelijkheden te dragen en zich steeds, elk met zijn/haar talenten, in te zetten voor de kerk van Christus.

<u>De samenstelling van het huidige districtsbestuur is als volgt</u>:
Voorzitter: Ds. Tihamér Buzogány
Vicevoorzitter: Ds. Arjan Knop
Secretaris: Mw. Nele Lemaire
Penningmeester: Dhr. Peter van Harrewijn
Lid: Dhr. Jimmy Remmery
Lid: Ds. Werner Lategan
Namens de synodale raad: Mw. Chris De Pauw

Namens het districtsbestuur,
Ds. Werner Lategan

Pastor Josiah verloor zijn vrouw en drie zoons

Elke dag worden in Sub-Sahara Afrika twaalf christenen vermoord vanwege hun geloof. Negen van hen komen uit Nigeria. Eén van de overblijvers is pastor Josiah. Hij verloor zijn vrouw en drie zoons. Naast het immense verdriet worstelde hij met woede en wraakgevoelens. Traumazorg hielp hem om geen kwaad met kwaad te vergelden.
“In dit graf liggen 22 christenen. Omgebracht, op dezelfde manier als ze mijn vrouw en kinderen doodden. Het enige wat we willen, is dat het moorden stopt.”
In een dorpje op het platteland in het noorden van Nigeria staat pastor Josiah met zijn dochter Salama aan de rand van een massagraf. Hij heeft zojuist een herdenkingsceremonie geleid. Het graf is enkel te herkennen aan keien die in een rechthoek zijn neergelegd. In het midden liggen de stenen in de vorm van een kruis. Vader en dochter weten uit eigen ervaring wat de mensen voelen die hier net rondom het graf stonden.

Diep geloof

“Dit is mijn favoriete foto van mijn vrouw en mij. Het was de eerste foto van ons als pasgetrouwd stel.” Josiah staart naar de foto in zijn handen. Na een lange pauze praat hij verder. “Mijn vrouw was erg gastvrij. Er kwam niemand bij ons thuis zonder dat zij even een praatje maakte. Ik bewonderde haar diepe geloof. In haar favoriete lied klinkt: “Wat mij ook overkomt in deze wereld, wat de duivel ook voor plan heeft, mijn hart zal niet wankelen, omdat ik rust en bescherming vind in Uw naam.” Tranen wellen op in zijn ogen als pastor Josiah de woorden uitspreekt.

Zijn gedachten gaan terug naar de dag waarop Rebekah om het leven werd gebracht, 28 november 2002.
“Ik werd wakker omdat ik buiten de schoten hoorde. Voor ik besefte wat er gebeurde, waren er mannen over het hek geklommen en de

compound binnengekomen. Mijn vrouw rende naar de woonkamer. Daar werd ze neergeschoten."
De aanvallen op christenen, die jaarlijks duizenden slachtoffers eisen, worden voornamelijk uitgevoerd door geradicaliseerde strijders uit de Fulani-stam. Zij willen de christenen uitroeien en de islam laten overheersen. Pastor Josiah hoorde stemmen in het Fulani schreeuwen dat hij de deur open moest doen. "Toen ik de deur opende, werd ik bij mijn handen gegrepen en vastgebonden. De aanvallers namen me mee naar buiten en legden me op de grond." Daar zag hij dat ook twee van zijn zoons en dochter Salama vastgebonden lagen. Ze werden gedwongen mee te lopen naar het kamp van de Fulani. Terwijl ze wegliepen, hoorde Josiah zijn vrouw roepen. "Ze huilde: "Ik ga dood, ik ga dood." Ik stond machteloos, ik kon niets doen."
Het was de laatste keer dat hij haar stem hoorde. Josiah en zijn kinderen liepen de hele nacht. Vroeg in de ochtend kwamen ze aan in het kamp. Twee maanden werden ze daar gevangengehouden, in erbarmelijke omstandigheden. "Het was extreem koud, we hadden weinig eten en werden ziek. Het weinige voedsel dat we kregen, werd over de vloer uitgestrooid, zodat we moesten eten als dieren. Ik liet mijn kinderen eerst eten en at zelf pas als zij klaar waren. De hele tijd zaten we vastgebonden. Ook de mentale druk was zwaar. Ze scholden ons uit. Ze zeiden: "Jullie volgen Jezus. Waar is hij dan nu?" Ze zeiden dat we Allah moesten aanbidden", zegt Josiah. "Bidden konden we alleen in ons hart. Zodra ik ook maar mijn hoofd boog, werd er geschreeuwd dat ik aan het bidden was en werden er wapens op me gericht."
Op een dag werden zijn twee zoons eropuit gestuurd om losgeld te gaan halen. Hij gaf de jongens zijn eten mee en vertelde bij wie ze in hun dorp hulp konden vragen. Het liep anders.
Josiah: "De ontvoerders namen hen mee op motorfietsen. Het was de laatste keer dat ik hen zag." Josiah en zijn dochter werden vrijgelaten met de mededeling dat er losgeld voor hen was betaald. Ze werden langs de kant van de weg achtergelaten en liepen terug naar hun dorp. Onderweg troffen ze een broer van Josiah. "Ik vroeg

hem waar mijn zoons waren, maar hij zei dat ik met die vraag moest wachten tot we thuis waren."
Eenmaal thuis, kreeg Josiah het verdrietige nieuws te horen dat zijn zoons Jonathan en Timoty waren vermoord. Wat Josiah niet wist, was dat hun lichamen waren gevonden op precies dezelfde plek langs de weg als waar Josiah zijn broer had gevraagd waar zijn zoons waren gebleven. Het bleef niet bij dit verlies. Terwijl Josiah en Salama probeerden te herstellen, werd ook Josiahs jongere broer gedood. En in 2025 sloeg het noodlot opnieuw toe: zoon Rowland werd ontvoerd tijdens een aanval op het dorp en keerde niet levend terug. "Ik had het gevoel dat de wereld om me heen instortte, alsof ik helemaal alleen stond met deze pijn," vertelt Josiah. "Ik bleef maar denken: waarom is mij dit allemaal overkomen? Als ik terugdenk aan Rebekah en het mooie leven dat we hadden, vraag ik God: waarom? Angst en haat kregen de overhand. Ik wilde wraak nemen voor wat mij is aangedaan."

Die gevoelens beheersten lange tijd zijn leven. In een door Open Doors gesteund traumacentrum in Nigeria vond Josiah uiteindelijk hulp. Met een traumacounselor voerde hij gesprekken om emotioneel en geestelijk te herstellen. "Mijn bitterheid is minder geworden, mijn angst is afgenomen. Ik heb vrijheid gekregen. Wat ik hier heb geleerd, heeft me echt nieuwe kracht gegeven en al de negatieve intenties die ik in mijn hoofd had, afgebroken." Wat pastor Josiah heeft geleerd in het traumacentrum geeft hij nu door aan de mensen met wie hij eerder die dag rond het massagraf stond. Anders dan voorheen probeert hij rouw en verdriet de ruimte te geven, in plaats van dorpelingen te adviseren hun leven gewoon weer op te pakken. "Als ik deze hulp niet had gehad, dan had ik opgegeven. Mijn hart was gebroken, ik had geen hoop meer. Ik vroeg me af of mijn bediening ten einde was", zegt hij. "Maar God heeft nog werk voor mij te doen. Hij zal me leiden."

Liesbeth Lodens
Bron: Open Doors

Magnificat

Het is weer die tijd van het jaar om de Messiah van Händel boven te halen, of beter nog het Magnificat van Johann Sebastian Bach. Want hoewel het kerstgerief al in de winkels ligt, is het nog te vroeg om aan de volkstelling van Bethlehem te denken. Pieter Bruegel maakte er een prachtig schilderij van, al liet hij Maria en Jozef met hun ezel niet door Palestina maar door een Brabants dorpje trekken. Zijn inspiratie vond hij in zijn tijd en zijn directe omgeving maar ook in het tweede hoofdstuk van het Lucasevangelie. Dat evangelie begint – opvallend genoeg - niet met de geboorte van Jezus maar met twee opmerkelijke aankondigingen.

Eerst is er de priester Zacharias die in de tempel van Jeruzalem een offer brengt en opeens het bezoek krijgt van de engel Gabriël. Als boodschapper van God kondigt hij de zwangerschap aan van zijn vrouw Elisabeth. Zij zal een zoon baren die hij Johannes moet noemen. De toekomst van het kind is al even opzienbarend als zijn geboorte want “hij zal het volk gereedmaken voor de Heer” (Lucas 1:17). Het koppel is hoogbejaard en Zacharias, die een mens met gezond verstand is, heeft zo zijn twijfels over wat hij zopas gehoord heeft. Als straf voor zijn ongeloof neemt de engel zijn spraakvermogen weg maar korte tijd later wordt Elisabeth toch zwanger.

Zes maand later is Gabriël in Nazareth in Galilea waar hij een bezoek brengt aan Maria, een ongehuwde jonge vrouw, aan wie hij de boodschap brengt dat ze zwanger zal worden. Dit nieuws wordt op hetzelfde ongeloof onthaald: “Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers nog nooit gemeenschap met een man gehad?” De ontzetting van Maria is des te groter omdat een meisje dat ongewenst zwanger werd in de Joodse samenleving van die tijd het risico liep om gestenigd te worden. Maar de engel stelt haar gerust

en verwijst naar hetgeen Elisabeth is overkomen. “Want voor God is niets onmogelijk.” (Lucas 1:37)

Giotto, Visitatie van Maria en Elisabeth, Padua, Scrovegni Kapel, 1306.

Kort daarna brengt Maria een bezoek aan haar tante en dan zijn we getuige van een van de ontroerendste taferelen uit het Nieuwe Testament.

Niemand heeft deze ontmoeting tussen twee zwangere vrouwen met meer gevoel weergegeven dan de Italiaanse schilder Giotto. Op een fresco in Padua zien we de oude Elisabeth die haar nicht hartelijk begroet maar tegelijk een buiging voor haar maakt. Zij beseft immers dat haar kind slechts een bijrol zal spelen in een groter verhaal. In het evangelie zegt ze: “De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot. Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt?” (Lucas 1:42-43).

Het tafereel is des te aangrijpender omdat wij weten dat de twee ‘miracle babies’ een gewelddadige dood zullen sterven. Dat is de subtekst onder het verhaal en die tekst bevat een ongemakkelijke waarheid. Volgens de Britse filosoof Terry Eagleton, die deze passage uitgebreid bespreekt, is het voor mensen van onze tijd niet te bevatten dat men bij een baby tegelijk aan een onthoofding en een kruisiging zou denken. Tegenwoordig wordt de dood zoveel mogelijk buiten beeld gehouden en een openbare executie wekt alleen maar afschuw op. Ten tijde van Jezus was het dagelijkse kost en zelfs kinderen werden niet gespaard (zie de moord op de onnozele kinderen).

Maar het vervolg van het verhaal is al even opzienbarend voor moderne lezers. Zoals Eagleton, met enig gevoel voor Britse humor opmerkt, beginnen de vrouwen geen gesprek over pampers en rompertjes, maar krijgen we een loflied op God met een revolutionaire boodschap te horen. En het is uitgerekend de jonge, ongehuwde zwangere vrouw die dit lied zingt. Het is ontelbare keren gebeden en op muziek gezet onder de naam Magnificat.

De meeste exegeten zijn het erover eens dat Maria deze woorden nooit kan uitgesproken hebben. Ze zijn bijna letterlijk overgenomen van een passage uit het Oude Testament, meer bepaald het gebed van Hanna in 1 Samuel 2:1–10. Die vrouw was ook lange tijd onvruchtbaar en werd uiteindelijk zwanger en zou de moeder worden van de profeet Samuël. Haar gebed is niet alleen een dankgebed voor haar zwangerschap maar kondigt ook een nieuwe tijd aan waarin de verhoudingen tussen de mensen zullen rechtgezet worden.

> De boog van de helden is gebroken,
> en wie wankelen weten zich gesterkt.
> Die genoeg hadden, verkopen zich voor brood,
> en wie hongerden zijn verzadigd.
> De onvruchtbare baart zeven zonen,
> en wie veel kinderen heeft, verwelkt.
> (…)
> De zwakke en de arme helpt hij overeind,
> Hij haalt hen uit het stof en uit het slijk.
> Tussen de edelen zet Hij hen neer,
> Hij houdt een ereplaats voor hen vrij.

In zijn Bergrede zal Jezus een boodschap van dezelfde strekking brengen. Al wie uit de boot valt in de samenleving, zal voortaan een plaats krijgen. Niet de bullebakken maar de zachtmoedigen zullen het land bezitten. Niet de oorlogsstokers maar de vredestichters zullen kinderen van God genoemd worden.

De boodschap die zijn moeder brengt in haar Magnificat is zo mogelijk nog explosiever. Het land werd immers bezet door de Romeinen en Maria kondigt zowaar de ondergang van de machthebbers en de bevrijding van haar volk aan.

Mijn ziel prijst en looft de Heer,
Mijn hart juicht om God, mijn redder:
Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienares.
(…)
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm
en drijft uiteen wie zich verheven wanen,
heersers stoot hij van hun troon
en wie gering is geeft hij aanzien.
Wie honger heeft overlaadt hij met gaven,
maar rijken stuurt hij weg met lege handen.
Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar,
zoals hij aan onze voorouders heeft beloofd:
hij herinnert zich zijn barmhartigheid
jegens Abraham en zijn nageslacht,
tot in de eeuwigheid.

De revolutionaire strekking van het Magnificat is niet onopgemerkt gebleven. Doorheen de geschiedenis is het gebruikt door onderdrukten en verboden door de onderdrukkers. Tijdens het Britse bewind in India mocht het Magnificat niet gezongen worden in de kerken. De Indiërs zouden op ideeën kunnen gebracht worden. Hetzelfde verbod werd ingesteld door de regering van Guatemala in de jaren tachtig van vorige eeuw. In het zeer katholieke Argentinië plaatsten de moeders van de Plaza de Mayo passages uit het Magnificat op protestborden waarna de militaire junta een verbod afkondigde om deze tekst uit het evangelie te gebruiken. In Nicaragua wordt het Magnificat nog vaak gezongen door boeren en arbeiders bij protesten tegen corruptie en onderdrukking.

De Amerikaanse kunstenaar Ben Wildflower, die zich vaak laat inspireren door bijbelse thema's, heeft een houtsnede gemaakt met een Maria die niet lieflijk voor zich uit zit te staren maar oproept tot revolutie

copyright Ben Wildflower

Wie het geluk heeft om in de komende weken het Magnificat van Johann Sebastian Bach te beluisteren kan misschien ook eens denken aan de politieke boodschap achter de prachtige muziek.

Johan Gezels

Bronnen

● Terry Eagleton, *A Death of One's Own: Reflections on Mortality*, Yale University Press, New Haven and London, 2026.

● Rebecca Lowe, *A revolutionary message for our times? Mary's Magnificat,* 18.1.2025 https://www.culturematters.org.uk/a-revolutionary-message-for-our-times-marys-magnificat/

VPKB Horebeke
Adres kerkgebouw: Korsele 39, Horebeke
Eredienst: iedere zondag om 10 uur
Website: www.geuzenhoek.be

Predikant: ds. Tihamér Buzogány
M: 0499 74 81 71
Email: tihamer.buzogany@telenet.be

Preekvoorziening
Bert Huijer: 0471 58 76 58
Email: berthuijer@gmail.com

Organisten
Hendrika Blokland-Den Hartogh, Bert Huijer, Liesbeth Lutjeharms, Sven Vermassen

Kerkenraad
Gertjan Blokland (*voorzitter*)
gertjan.blokland@telenet.be
M: 0486 73 74 80
Hendrik Blommaert
hendrik.blommaert@gmail.com
M: 0475 59 01 17
Wim Coenen
T: 055 31 16 41- wim.coenen@mail.be
Lutgard De Meyer
M: 0472 85 58 50 – lutgarddm@gmail.com
Bert Huijer (*scriba*)
M: 0471 58 76 58 - berthuijer@gmail.com
Ds. Tihamér Buzogány

Bestuursraad
Cornelis Blommaert (*voorzitter*)
E-mail: cornelis_blommaert@hotmail.com
M: 0476 26 89 37
Rita Custers (*penningmeester*)
rita.custers@skynet.be
Wouter De Jonge (*secretaris*)
Dirk Blommaert, Karen De Bleeckere, leden

Rekeningnummer VPKB Horebeke
IBAN nr. BE60 0000 5226 0970
BIC-code: GEBABEBB
p/a Korsele 45, 9667 Horebeke
Enkel voor giften kerkenwerk en patrimonium

Protestants Museum
"De Geuzenhoek"
E-mail: berthuijer@gmail.com
Website:
https://geuzenhoek.be/protestantsmuseum-de-geuzenhoek/

"De Geuzenhoek" vzw
Gertjan Blokland (*voorzitter*)
T: 09 220 01 25
Rekeningnr. "De Geuzenhoek" vzw
IBAN: BE75 0014 0572 9151
BIC: GEBABEBB
p/a Bosakker 13, 9050 Gentbrugge
Voor giften Geuzenfeest, orgelfonds, abonnement Flambouw, enz.

Werkgroep Geuzenfeest
Secretariaat: Nico Van Belle
Website: www.geuzenfeest.be

Vlaamse Flambouw
Gertjan Blokland (V.U.)
Abonnementen: Willy Vanderhaegen
T: 09 231 57 55
E-mail: wi.vanderhaegen@skynet.be
Abonnementsprijs: € 22
Rekeningnummer:
IBAN: BE75 0014 0572 9151
BIC: GEBABEBB

COLOFON

De “Vlaamse Flambouw” is een uitgave van de VPKB Horebeke en verschijnt tweemaandelijks. Wie zin heeft om mee te doen, denken en/of schrijven, mag ons gerust mailen: gezelsclaus@hotmail.com

Redactie: Gertjan Blokland, Bert Huijer, Cornelis Blommaert, Eelkje Claus.

De abonnementsprijs bedraagt € 22

A.u.b. tijdig over te schrijven op rekeningnummer IBAN nr.: BE75 0014 0572 9151 - BIC code: GEBABEBB van vzw “De Geuzenhoek”, met vermelding *abonnement Flambouw 2026.*

Giften voor onze kerk (behoud patrimonium en kerkenwerk) mogen worden overgemaakt op het rekeningnummer IBAN nr. BE60 0000 5226 0970 – BIC-code: GEBABEBB t.a.v. Protestantse Kerk Horebeke.

Overige giften graag op de rekening van vzw “De Geuzenhoek”.

Sluitingsdatum voor volgende editie Flambouw is:

Zondag 27 december 2026 (verschijnt zondag 10 januari 2027)

Kopij aan: gezelsclaus@hotmail.com

SAVE THE DATE

